

รายงาน

เรื่อง การไปเรียนแลกเปลี่ยนที่ประเทศญี่ปุ่น ณ โอซาก้า

ก่อนออกเดินทาง

เป็นครั้งที่สองที่ผมได้ไปญี่ปุ่นครั้งล่าสุดที่ไปมาคือช่วงมัธยมต้นตอนนั้นยังคงไม่รู้เรื่องอะไรมากแค่รู้ว่าได้เที่ยวไปเล่นหิมะ ทานอาหารญี่ปุ่น ใจผมนั้นรู้สึกเฉยๆกับการไปญี่ปุ่นครั้งนี้ เมื่อไปถึงสนามบินกลับทำให้รู้สึกตื่นเต้นขึ้นมาทันที

ระหว่างเดินทาง

เป็นเวลาห้าชั่วโมงโดยประมาณในการเดินทางไปญี่ปุ่นซึ่งผมไม่ชอบความอึดอัดระหว่างการบินอย่างมาก ส่วนตัวแล้วเป็นคนไม่ชอบที่แคบ ระหว่างใกล้ถึง ผมได้รับอาหารเซทมือเช้าเป็น โจ๊กหรือคล้ายๆแบบนั้น หลังจากรับประทานอาหารไม่นาน มีแสงมาจากทางบินขวาของเครื่อง พระอาทิตย์ขึ้นในยามเช้าของวัน เป็นแสงที่สวยงาม ความประทับใจครั้งแรกก็เกิดขึ้น ตอนรับวันใหม่

ถึงประเทศญี่ปุ่น

ตื่นเต้นมาก! ครั้งแรกที่เดินออกจากเครื่องมีอากาศเย็นๆ ผมรู้สึกดีเป็นที่สุดในการเดินเข้าประเทศญี่ปุ่นเปรียบได้เหมือนครั้งแรกก็ได้ ช่วงตรวจคนเข้าเมืองรู้สึกกังวลนิดหน่อย เพราะกลัวว่าจะไม่ได้เข้าประเทศญี่ปุ่น เนื่องจากชื่อเสียงเรื่องความเข้มงวดของคนญี่ปุ่นเป็นที่รู้กันดี เพื่อนผมคนหนึ่งกรอกเอกสารตรวจคนเข้าเมืองผิด โดนถามซะผมกังวลเลย แต่ที่สุดก็เดินรอดผ่านมาได้ด้วยดี หลังจากนั้นพวกเราหรือคนที่มาเรียนด้วยกันทั้งหมดแปดคนก็ออกมาข้างนอก เพื่อรอคนมารับแต่กลับไม่พบใครเลย พวกเราเดินไปดูรอบๆสักแปบ ก็มีผู้หญิงคนหนึ่งมารับ เธอมาจากอินเทอร์เน็ตเ็นชั้่นนอลเซนเตอร์

ระหว่างอยู่ญี่ปุ่นช่วงแรก

วันแรกผมจำได้ด้วยดี หลังจากเดินทางจากสนามบินด้วยความเหนื่อยล้า เนื่องจากผมยังไม่ได้นอนเลยระหว่างเดินทาง เมื่อไปถึงหอพัก เป็นอะไรที่ดูดีผมชอบมาก สีหอพักเป็นสีน้ำตาลเข้ม คุ้นเคยมากครับในสายตาผม พวกผมก็นำของไปเก็บในหอ หลังจากนั้นก็มีคนมาแนะนำสถานที่ต่างๆ ว่าจะซื้อของกินได้ที่ไหน อาหารสดอยู่ตรงไหนบ้าง เดินกันเมื่อยมากเลยครับ คนญี่ปุ่นเดินเก่งจริงๆครับ

หลังจากแนะนำเสร็จ มีผู้หญิงคนหนึ่งเดินเข้ามาในห้องประชุม เธอชื่อ ซิอิโระ คว้า เพื่อนญี่ปุ่นอายุรุ่นราวเดียวกัน จากนั้นแนะนำตัวเสร็จกันแบบภาษาญี่ปุ่นเริ่มแรกที่มา เธอก็จะพาพวกเราไปมหาวิทยาลัยเซะชินัน ซึ่งเป็นที่ที่เราจะต้องไปเรียนภาษาญี่ปุ่นกัน เดินทางใช้เวลาไปประมาณชั่วโมงกว่าๆ เดินทางด้วยรถไฟฟ้าและต่อด้วยรถบัส ครั้งแรกที่เดินทางผมรู้สึกว้าวไกลมากๆเลยครับ โดยปกติไม่เคยต้องเดินทางไกลๆด้วยรถสาธารณะ เป็นอะไรที่รู้สึกคิดถึงบ้านขึ้นมาทันที พอถึงที่เดินเพื่อนที่แสนดีจึงพาเดินเพื่อไปดูสถานที่เรียนและสถานที่ที่จำเป็นต่างๆ หลังจากนั้นพวกเรา ก็ไปปาร์ตี้ที่จัดขึ้นเพื่อนักศึกษาต่างชาติที่มาเรียนในญี่ปุ่นครับ ปาร์ตี้สนุกมากได้รู้จักกับเพื่อนต่างชาติอย่างเกาหลีเป็นหลัก ผมรู้สึกเหนื่อยมากและอยากกลับจากงานปาร์ตี้สุดๆ เมื่อถึงเวลากลับผมไม่รีรอรีบกลับทันที

วันแรกของการเรียน

เช้าวันต่อมาพวกเราก็ก็นั่งเรียนกันแบบยังคงไม่มั่นใจกับรถไฟฟ้าของญี่ปุ่น แต่ก็ไม่ใช่เรื่องยากครับ อ่านข้อปายได้เป็นพอรู้ไปได้ เมื่อถึงมหาวิทยาลัยพวกเราได้เรียนที่ห้องสมุดครับ การเรียนจะมีเพื่อนญี่ปุ่นทุกครั้ง ทำให้เรามีเพื่อนเป็นญี่ปุ่นครับ จะมีเปลี่ยนมาเรื่อยๆ ครับ การเรียนเป็นสิ่งที่ยากในช่วงแรกฟังไม่ค่อยรู้เรื่องเลยครับ การเรียนสนุกมากครับ ได้มีการแสดงบทพูดและถ่ายวิดีโอไว้ด้วยครับ หลังเรียนเสร็จก็กลับครับ หิวมากครับ

ช่วงแรก

การอยู่ในช่วงแรกลำบากมากครับ ต้องปรับเปลี่ยนตัวเองทั้งเรื่องการเดินทาง การกิน อาหารที่นั่นรสชาติค่อนข้างจืดและแฉะทำให้ต้องเลือกมากเนื่องจากต้องประหยัดค่าอาหารเป็นหลักแต่ถึงยังไงก็ยังคงแพงอยู่ดี อดค่าใช้จ่ายตรงนี้ค่อนข้างยากมาก การนอน เวลาห่างกับประเทศไทยสองชั่วโมงครับ การสื่อสารกับไทยก็ต้องอยู่ในช่วงที่คนที่นี่สะดวก ที่สำคัญห้องน้ำที่ญี่ปุ่นไม่มีที่ฉีดล้างครับ ลำบากมากครับต้องปรับตัวอยู่ครับ

ช่วงกลาง

การเรียนที่เซะชินันเป็นไปด้วยดีครับ พวกเราเริ่มสนิทมากขึ้นทั้งกับเพื่อนคนไทยที่ไปด้วยกันและเพื่อนญี่ปุ่น ผมได้ไปปั่นจักรยานกับเพื่อน 2 คนและคนญี่ปุ่นอีกหนึ่งคนสนุกมากครับ นั่นเป็นวันแรกของการปั่นครับ วันต่อมาปั่นไปกับเพื่อนญี่ปุ่น 2 คน พาพวกเราไปแม่น้ำครับ สวยมากครับ บรรยากาศดีมากครับลมพัดเย็น แสงแดดอ่อนๆ กับการปั่นจักรยาน สนุกสุดๆ เป็นความทรงจำที่ไม่ลืมจริงๆครับ แต่เวลาสนุกมักผ่านไปเร็ว ในเวลาต่อมาเราก็ต้องไปเรียนที่ OIT

การเรียนรู้ OIT

การเรียนรู้ OIT จริงจังมากๆ เรียนเกี่ยวกับเรื่องในโรงงานการทำงานระบบของญี่ปุ่น และได้ไปโรงงานทั้งสามโรงของญี่ปุ่น ทำให้ได้เข้าใจการทำงานและความตั้งใจในการทำงานของคนญี่ปุ่น การเรียนมีการให้แข่งขันโรงงานจำลองขึ้น โดยให้แข่งขันผลิตสินค้า เพื่อขายในแต่ละตลาดซึ่งมีราคาที่แตกต่างกันและมีการซื้อเครื่องจักร ซื้อคนมาทำงานพร้อมวางแผนไว้มากมาย ยิ่งทำให้เกมส์สนุกมากขึ้น

การเรียนรู้ OIT ได้รู้จักเพื่อนอีกหนึ่งคนที่มีมาจากฟินแลนด์เป็นผู้ชายชื่อ รัชชี่ เป็นคนดีมาก พูดภาษาญี่ปุ่นแบบแปลกๆ ฟังไม่ค่อยรู้เรื่องในครั้งแรก แต่อยู่ไปสักพักก็ฟังรู้เรื่อง ได้อะไรจากรัชชี่เยอะมาก ทั้งภาษาญี่ปุ่นและภาษาฟินแลนด์บ้าง

การเที่ยวในประเทศญี่ปุ่น

ผมได้เที่ยวตามสถานที่ท่องเที่ยวต่างๆมากมาย นับว่าเป็นย่านที่คนต่างชาติและคนญี่ปุ่นเดินกันเยอะมากๆ และมีของสินค้าให้ได้เลือกซื้อมากมาย ผมเจอคนไทยเยอะที่สุดเลยครับที่นี่ เกียวโต เป็นอีกหนึ่งที่สวยงามผมได้ไปวัดตั้งหลายวัดสวยทุกวัดเลยครับ ไปวัดทองตอนเย็น ได้เห็นแสงพระอาทิตย์ก่อนตกดินส่องแสงสะท้อนกับตัววัดสวยมากๆ ของกินดีจานนมที่เกียวโตก็อร่อยมากครับ ข้าวหน้าปลาไหลอร่อยยิ่งกว่า

ช่วงท้าย

การอยู่ที่ญี่ปุ่นได้เรียนรู้อะไรมากมายยิ่งนัก ทำให้ผมนั้นอยากกลับไปอยู่อีก อยากไปทำงานที่นั่น ชีวิตที่มีคุณภาพมาก ก่อนจะกลับได้มีงานเลี้ยงสำหรับพวกเรา ผมพูดไปไม่ออกจริงๆผมหลงรักญี่ปุ่นมาก ผมประทับใจทุกช่วงเวลาที่อยู่ที่นี่ ทุกช่วงเวลา บรรยากาศของวิวหอ อาหารที่ทำกิน การเดินทางไปที่ต่างๆ อากาศเย็นๆ ความเรียบง่ายบนความเรียบง่าย ผมคงไม่มีวันลืม และจะกลับไปอีกครั้ง พร้อมกับภาษาที่แข็งแรงขึ้นกว่าเดิม อยากพูดกับเพื่อนญี่ปุ่นได้มากกว่านี้ ผมควรจะทำไรมากกว่านี้ ช่วงเวลาที่ผ่านมามีความสุขเพื่อนๆ ครูอาจารย์ ที่คอยดูแลและใส่ใจกับพวกเราทุกคน ผมรักญี่ปุ่น